

Тодоръ Хр. Пулиевъ.

(род. въ 1839 г.)

Градецътъ Карлово справедливо може да се гордѣе, че е отвъдиль добри патриоти. Жителитѣ на тоя балкански градъ още прѣзъ робската епоха сж се радвали на добро училище, което прѣскало свѣтлина въ града и околността. Въ Карлово се е подвизавалъ извѣстниятъ елинистъ Райно Поповичъ (отъ Жеравна, починалъ чрѣзъ 1858 г.) Той е билъ поклонникъ на гръцкия езикъ и гръцката ученость, за щото „нѣмало на българския ни учебници, ни други книги, па нѣма и учители“. Вънъ отъ това той е считалъ гръцкия езикъ за храмъ на учеността. Прѣподавалъ е обаче и български езикъ и е билъ, както се изразява Ив. Богоровъ, единъ отъ чутовнитѣ учители на своето врѣме. Първенъ учителствувалъ въ Котелъ, послѣ въ Карлово и Пловдивъ. Най-голѣма дѣятелность той разви въ Карлово, гдѣто е билъ учителъ на извѣстнитѣ български дѣйци Г. С. Раковски, Гавраилъ Кръстевичъ, както и на знаменития български благодѣтель Евлогия Георгиевъ. Карлово, благодарение на Райна Поповича, се е считалъ за единъ отъ просвѣтнитѣ центрове. Пламъкътъ, който Райно Поповичъ възбуди въ сърдцата на своитѣ ученици, не угасна дори до края на нашето робство подъ турцитѣ.

Тодоръ Хр. Пулиевъ се родилъ въ Карлово прѣзъ м. Августъ 1839 г. Той е билъ единъ отъ ученицитѣ на Райна Поповича, а по-послѣ — на Найдень